

бр. 17-21/15.08.18.

РЕЦЕНЗИЯ

относно

Дисертационен труд за присъждането на образователна
и научна степен "Доктор"

Автор на дисертацията: Д-р Деян Мирославов Попов – Клиника Неврохирургия, УМБАЛ "Св. И. Рилски", Катедра по неврохирургия, Медицински Университет – София

Тема на дисертацията

"Чисто ендоскопска трансвеноидална хирургия при аденоми на хипофизата"

Автор на становището: Доц. Д-р ВАСИЛ ХРИСТОВ КАРАКОСТОВ д.м. Началник отделение, Клиника Неврохирургия, УМБАЛ "Св. И. Рилски", Катедра по неврохирургия, Медицински Университет – София

Д-р Попове роден през 1988 година. Висшето си образование по медицина завършва през 2013 г. в Медицински университет – София. През януари 2015 г. Д-р Попов е зачислен за редовен докторант по настоящата тема към Катедрата по неврохирургия на Медицински факултет, МУ-София,. На 06.06.2017 г. е отчислен с право на защита в срок от една година. Във връзка с дисертационния труд има 3 публикации и 4 научни съобщения, участвал е в реализацията на 5 научни проекта, и е провел 7 краткосрочни специализации и курсове в Европейски клиники за допълнителна квалификация в областта на невроендоскопията.

Темата на дисертационния труд третира един съвременен, технически обусловен прочит на важна и актуална тема на съвременната неврохирургия – хирургията на хипофизарните аденоми.

Най-голямото системно научно проучване в България, което е свързано с хирургичното лечение на хипофизните аденоми датира от 2006г., където се анализират съвременните възможности на трансфеноидалната хирургия при третирането на ХА. В този научен е направено много обстойно и разностранно проучване на постигнатите хирургични резултати, от които с особено значение и приносен характер е прецизирането и достоверната оценка на постоперативния

ендокринологичен статус при хормоносекретиращите хипофизарни аденоми.

В българската литература има публикации, които разглеждат едни или други аспекти от проблемите, свързани с хирургичното лечение на хипофизарни аденоми и наблюдение на реалните дългосрочни постоперативни резултати при лонгитудиналното проследяване на различните хормоносекретиращи ХА.

Акцентът в настоящата работа е върху сравнителния анализ на две оперативни техники, трансназална микроскопска хирургия на аденомите на хипофизата и ендоназална ендоскопски асистирана хипофизарна хирургия.

Поставената цел; да се съпоставят възможностите, които предоставя чисто ендоскопската ендоназална трансфеноидална хирургия и да се оценят предимствата и недостатъците и спрямо директната микроскопска ендоназална трансфеноидална хирургия при хирургичното лечение на хипофизарни аденоми не е особено активно застъпена и в чуждестранната научна литература, както и обширно дискутирана на специализираните международни форуми по хипофизарна хирургия и световни неврохирургични конгреси.

Целта която автора си поставя е ясно определена, 5-те задачи са напълно достатъчни, добре формулирани и насочени към решаване на основната цел.

Материалът който авторът е използвал в настоящия дисертационен труд обхваща 66 от общо 128 пациенти с хипофизарни аденоми, оперирани с участието на автора в Клиниката по неврохирургия на УМБАЛ „Св. Иван Рилски“ през периода 2014-2017г. Разпределението на пациентите в алтернативни групи с чисто ендоскопска (66 пациенти) или микроскопска (62 пациенти) трансфеноидална оперативна техника се извършваше на случаен принцип.

Предложеният за становище дисертационен труд е написан на 161 страници, като включва 13 таблици и 53 фигури, и библиография от 208 заглавия, от които 18 на кирилица и 190 на латиница.

Дисертационния труд се представя в добър вид, като са спазени изискванията за това.

Литературеният обзор е доста обстоен и съставлява 43 страници от обема на дисертационния труд, като в него се разглеждат актуалните страни на проблемите имащи отношение към темата на

дисертационния труд. В литературния обзор авторът е използвал преимуществено и предимно литература от последните 5 - 10 години. Направен е много хубав исторически преглед на водещия световен опит и дискутираните спорни страни на основните концептуални въпроси фузия или мобилност, като се акцентуира върху съвременния аспект на проблема съпоставим със задачите, които автора си е поставил за разрешаване.

Клиничният материал и методи са пунктоално разглеждани и наситени с достатъчна конкретика за да дадат яснота по методологията на съпоставяните оперативни техники – 23 страници.

Неизбежно е автора, подробно да представи техническите особености и хирургични етапи, характерни за чисто ендоскопската ендоназална хипофизарна хирургия, като спомене и ключовата роля и диагностичната стойност на хидроскопията при ендоскопската ТС хирургия, за евентуалното повишаване на процента на радикализъм, което би я наложило масово, като стандарт на поведение в хипофизарнта неврохирургия.

Резултатите са прегледно представени и стройно систематизирани в множеството таблици и графики в рамките на 39 страници, като автора е искал да покаже и обясни, всички аспекти и детайли на сравнителното проучване и с най-малките подробности.

Последната част от дисертационния труд - **дискусията** според мен е добре разработена и конструирана и там се правят необходимите съпоставки на резултатите от приложение на двете оперативни техники при двете основни нозологични групи с литературните данни. Дискусията е в рамките на 19 страници, показва едно реалистично но критично представяне на резултатите и съпоставянето им с малкото по-големи ретроспективи и проспективни проучвания в литературата и съвместно систематизиране на резултатите от проучването

В обобщен вид бих казал, че идеите и методиките използвани в насоящата разработка имат рационален характер, като някои от тях съдържат и белезите на научно-практичен принос. Считам, че най-важните от тях са следните:

Приноси с научно-теоретичен характер

1. За първи път в страната се извърши многофакторен сравнителен анализ на следоперативните хирургични резултати по отношение на ендокринологична ремисия и степен на радикалност на ексцизията при хипофизни аденоми при ендоскопската и микроскопската ТС хирургия.
2. За първи път в страната е осъществено сравнение на постоперативните усложнения при микроскопската и ендоскопската трансфеноидална хирургия.
3. За първи път в страната и сред първите в света е доказана диагностичната стойност на хидроскопията при ендоскопската ТС хирургия.

Приноси с методичен характер

1. Въведена е в българската клинична практика рутинното използване на чисто ендоскопската ендоназална трансфеноидална хирургия при хипофизни аденоми.
2. За първи път в страната е въведен метода хидроскопия при чисто ендоскопската ендоназална трансфеноидална хирургия на хипофизни аденоми.

Приноси с научно-приложен

1. Настоящият труд е един от малкото студии в научната литература, които осъществяват директно сравнение между резултатите при ендоскопската и микроскопската ендоназална трансфеноидална хирургия на база МРТ обемен анализ.
2. Дефинира се днешната роля и място на ендоскопската трансфеноидалната хирургия.

ОБОБЩЕНИЕ

Дисертационния труд е написан в един "монографен" стил, като смятам, че е много добре илюстриран и "повлиян" от съвременния литературен опит към който авторът се стреми да адаптира и своите проучвания. Смятам, че настоящата дисертация е актуална, полезна и перспективна, защото резултатите и изводите съдържат в себе си голям потенциал за приложение и в клиничната практика.

РЕЦЕНЗИЯ - ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Рецензията на дисертационен труд "Чисто ендоскопска трансвеноидна хирургия при аденоми на хипофизата", разработва резултатите от една много важна и актуална неврохирургична тема, и има своите достойнства и практическа стойност.

Накрая, въз основа на гореизложеното считам, че дисертационния труд, притежава необходимите качества и отговаря на критериите за присъждането на неговия автор, Д-р Деян Мирославов Попов на образователната и научна степен "Доктор".

”

София 15 08 2018

Доц. Д-р. В. Каракостов д.м.

